

**Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 27 март 2020 г. —
AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija**

(Дело C-144/20)

(2020/C 201/26)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“

Ответник: Valsts dzelzceļa administrācija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56, параграф 2 от Директива 2012/34 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че предоставя на регулаторния орган правомощието да приеме по своя собствена инициатива решение, с което от предприятието, изпълняващо основните функции на управителя на железопътна инфраструктура, посочени в член 7, параграф 1 от посочената директива, се изисква да въведе в разпоредби относно изчисляването на таксите за ползване на инфраструктура (схема за налагане на такси) определени изменения, които нямат отношение към дискриминацията в ущърб на заявителите?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, оправомощен ли е регулаторният орган да определи с такова решение условията, които трябва да се предвидят в измененията, например, налагайки задължението за изключване от критериите за определяне на таксите за ползване на инфраструктура предварително планираните разходи, които са покривани от държавния бюджет или от бюджетите на местните администрации и които превозвачите на пътници не могат да покриват с приходите от превоза?
- 3) Трябва ли член 32, параграф 1 от Директива 2012/34 да се тълкува в смисъл, че наложеното в този параграф задължение на държавите членки да гарантират оптимална конкурентоспособност на железопътните пазарни сегменти при определянето на надценки към таксите за ползване на инфраструктура е приложимо и за определянето на таксите за ползване на инфраструктура в пазарните сегменти, в които не съществува конкуренция, например, тъй като в съответния пазарен сегмент превозът се извършва само от един-единствен железопътен оператор, на когото е предоставено изключителното право, предвидено в член 2, буква е) от Регламент № 1370/2007 ⁽²⁾, за да извършва превози в този пазарен сегмент?

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 април 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело C-159/20)

(2020/C 201/27)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis, I. Naglis и U. Nielsen)

Ответник: Кралство Дания

Искания на жалбоподателя

- да се обяви, че Дания не е изпълнила задълженията си по член 13 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 ⁽¹⁾ относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни, тъй като не е предотвратила или спряла практиката на някои датски млекопреработвателни предприятия да използват означението „Feta“ за сирене, което не отговаря на спецификацията на продукта по Регламент (ЕО) № 1829/2002 ⁽²⁾,
- да се обяви, че като е допуснала датски млекопреработвателни предприятия да произвеждат и продават имитации на „Feta“, Дания е нарушила член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) във връзка с член 1, параграф 1 и член 4 от Регламент (ЕС) № 1151/2012,
- Кралство Дания да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията твърди, че датските власти не са изпълнили задълженията си по регламента за схемите за качество, тъй като са допуснали датски предприятия незаконно да използват означението „Feta“ за сирене, произведено в Дания.

По-конкретно, тя посочва, че означението „Feta“ се използва в Дания в нарушение на регламента за схемите за качество и затова тази държава членка трябва да предприеме подходящите административни и съдебни действия, за да предотврати или спре тази практика. Тъй като Дания отказва да се съобрази с упоменатата по-горе законодателна уредба, Комисията заключава, че Дания не е изпълнила задълженията си по член 13, параграф 3 от регламента за схемите за качество и съответно е допуснала нарушение на правото на Съюза.

Като е допуснала датски млекопреработвателни предприятия да произвеждат и продават имитации на „Feta“, Дания е допуснала нарушение и на член 4, параграф 3 ДЕС и член 4 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, доколкото е застрашила постигането на целите на Европейския съюз да се осигури лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфики, да се гарантират справедливи приходи за производителите на продукти, свързани с даден географски район, съобразно качествата на техните продукти и да се гарантира закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Съюза.

Комисията също така поддържа, че като не е предотвратила или спряла нарушението на правата върху регистрираното защитено наименование за произход „Feta“, произтичащо от това, че датски млекопроизводители изнасят имитации на това сирене от Европейския съюз за трети държави, Дания е застрашила международната преговорна позиция на Съюза, насочена към осигуряването на защита за схемите за качество на Съюза, и с това е нарушила принципа на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1829/2002 на Комисията от 14 октомври 2002 година за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96 относно означението „Feta“ (ОВ L 277, 2002 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 214).